

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Warszawa, dnia 15 kwietnia 2013 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 16.04.2013 r.

nr. 1770 podpis. M. Poteć

FN/FN-7/0602/WOS/3/2013/RD-33211/2013

P. R. Rojek
Sekretariat
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 17.04.13
nr. 3178 podpis. *[signature]*

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Nawiązując do oświadczenia Pana Senatora Jarosława Obremskiego złożonego podczas 28. posiedzenia Senatu RP w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie bankomatów recyklingowych, przekazanego w piśmie do Ministerstwa Finansów w dniu 15 marca br. (sygn. BPS/043-28-1147/13), uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, iż ewentualne rozważanie propozycji wprowadzenia w Polsce bankomatów recyklingowych nie należy do kompetencji Ministerstwa Finansów, ponieważ jest to biznesowa decyzja podmiotów zajmujących się świadczeniem tego rodzaju usług.

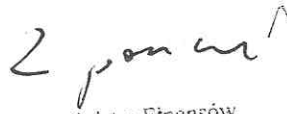
W zakresie właściwości resortu należało przygotowanie projektu i prowadzenie prac nad *ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych* (Dz. U. Nr 199, poz. 1175, z późn. zm.), implementującą do polskiego systemu prawa *dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE*. Ustawa ta m. in. za usługę płatniczą uznaje dokonywanie wpłat na rachunki płatnicze i w tym zakresie określa szereg przepisów obowiązujących podmiot wykonujący tę usługę, w tym obowiązki informacyjne, czy też ustalenie procedur do prawidłowego wykonania usługi przez użytkownika. Jednakże ustawa pozostaje neutralna wobec technicznych aspektów wykonywania tych usług. Oznacza to, że wpłata gotówki na rachunek płatniczy może być dokonana tak w punkcie kasowym, jak i za pośrednictwem odpowiedniego urzędnika (np. wpłatomatu).

Natomiast kwestie związane z emisją znaków pieniężnych i aspektów bezpieczeństwa w tym obszarze należą do właściwości Narodowego Banku Polskiego. Zadania w tym zakresie

powierzone bankowi centralnemu nakładają na Prezesa NBP obowiązek określenia procedur w sprawie postępowania ze sfalszowanymi znakami pieniężnymi (art. 35 ust. 3 ustawy o Narodowym Banku Polskim). Zarządzenie to winno być uzgodnione z Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Na tej podstawie Prezes NBP w dniu 31 sierpnia 1989 r. wydał zarządzenie w sprawie zatrzymywania fałszywych znaków pieniężnych (M.P. Nr 32, poz. 255 oraz M.P. z 1990 r. Nr 11, poz. 88).

W opinii Ministerstwa Finansów powyższe zarządzenie nie stoi na przeszkodzie, aby dokonywanie wpłat na rachunki płatnicze wykonywane było za pośrednictwem wpłatomatów. Zarządzenie to wymaga jednak, aby fałszywe znaki pieniężne zostały zatrzymane i przekazane do odpowiedniej jednostki policji wraz ze stosownym protokołem, a następnie przekazane do centrali NBP. W sytuacji gdy urządzenie przyjmujące wpłaty gotówkowe posiadać będzie funkcjonalność zatrzymywania nieautentycznych znaków pieniężnych, nie będą występowały inne przeszkody prawne do ich funkcjonowania w obrocie gospodarczym.

Poza aspektami prawnymi funkcjonowania zautomatyzowanego obrotu gotówkowego istnieją również te ekonomiczne, których rozważenie leży w wyłącznej gestii sektora bankowego i innych dostawców usług płatniczych. Sektor ten przy decyzji o udostępnieniu bankomatów recyklingowych musi uwzględnić takie czynniki jak nakłady związane z bezpieczeństwem obrotu gotówkowego, sam koszt funkcjonowania takich urządzeń, czy też skłonność społeczeństwa do korzystania z takich urządzeń.

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETAŃ SZY STANU

Wojciech Kowalczyk

Do wiadomości:

- 1) Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
- 2) Biuro Ministra /w miejscu/
- 3) odpowiedzi@nw.senat.gov.pl